

— Soleiðis tippur tú hol við spartli

TJÓÐHILD PATURSSON

Áh nei! Nú eri eg aftur ov sein við hasi greinini til HON, eg má heldur fari í gongd við at skriva... men fyrst má eg lííka mála hendan vegginn, taka gólvið av í kamarinum, og kanska líka flyta hasar hyllarnar, og byggja ein kassa til allar barnatroyggjurnar... ja, lat meg byrja við tí, bara lííka. Meðan eg standi og skrúvi gomlu garderobuna niður og tveiti alt tað gamla slitna tilfarið út gjøgnum vindeyga á øðru hædd hugsar eg: árgh, hví havi eg lovað meg til at skriva hasar Handy Woman greinirnar... eg eri einki handy og áni ikki hvat eg skal skriva... Eg fari at flenna. Hov! Tað er lógið sum tað at vera handy kennist nattúrligt, tá ið tú gert okkurt fyri aðru (ella tríðu ella fimtu ferð) - tað er bara fyrstuferð sum er trupult og óvirkisligt. So far bara í gongd, tí áðrenn tú veist av, so eru tú og skúvumaskinan bestu vinir.

Tað er lógið sum okkurt ljóðar óvirkisligt, so skjótt tað eitur 'spartla'... men í grundini er alt hetta ikki so nógv øðrvísi enn at sminka sær... ella at koyra køkukrem á eina vakra køku. Eg trúgvi, at nógv konufólk hava so gott handalag og síggja so væl detaljur, at tær duga nógv betur at spartla enn flestu Handymenn. Hevur tú ikki roynt at spartla fyrr, fylg so við her. Og hevur tú, sum eg, roynt tað nógv ferðir, men spartlar sum tú sminkar (ófantaliga og ófullfígga); ja, fylg so eisini við her (og sminka síðani sum tú spartlar).

